

двѣтѣ тѣзи области, или линията която отдѣля Черноморский бассейнъ отъ Бѣломорский, започва на западъ отъ Сръбската граница, а именно отъ връха Власина (въ Власини планини), минава прѣзъ връховетѣ на планината Букува Глава, по водораздѣла на Люлинь планина, Витопа, Верила и Рила и достига до връха Налбантъ, на истокъ отъ Кобирино Бранище. Отъ този планински вжзелъ — водораздѣлъ на рѣкитѣ: Искръ, Марица и Рила съ Бистрица, притоци на р. Струма, линията раздѣляща двата бассейна отива на сѣверъ по самата съединителна линия на Рила съ Родопитѣ, прѣзъ Вакарелскитѣ връхове, връха Баба (на Етрополския балканъ) и се уклтва по билото на Стара-Паавина до Карасарлийската сѣдловина, находяща се мѣжду Айтосъ и Бургасъ, отъ гдѣто се спуща на югъ къмъ Турската граница (гледай карта № 10).

1) Черноморски бассейнъ.

Принадлѣжащитѣ на Черноморский бассейнъ рѣки сж слѣдующитѣ:

1) *Дунавъ*, единственната най голѣма и плавателна рѣка, която протича покрай брѣговетѣ на Княжеството и, която отъ устието на р. Тимокъ до гр. Силистра, образува естественната граница мѣжду България и Румания, на едно разстояние отъ 464 километра. Въ политическо и търговско отношения тя играе първенствующа роль за Княжеството, защото посредствомъ нея България се съединява съ сѣвернитѣ и западни държави въ Европа и почти половината отъ търговията на Княжеството е съсредоточена по нея. При сегашното неудовлетворително състояние на съобщенията, Дунава, може да се каже, служи като главенъ пътъ за съобщенията мѣжду разнитѣ части на Княжеството на сѣверъ отъ Балкана, още повѣче, че чрѣзъ желѣзната линия Руссе—Варна той е свързанъ съ морето.

Физическитѣ свойства на Дунава въ прѣдѣлитѣ въ Княжеството и до Черно-Море сж: широчина отъ 860 до 1500 метра, дълбочина— $3\frac{1}{2}$ метра, а въ нѣкои мѣста, особено въ долното му течение, достига и до 30 метра; слѣдователно Дунавъ на всѣкъдѣ е плавателенъ. Падението му отъ Видинъ, гдѣто надморската му височина достига $36\frac{1}{2}$ метра, до Черно Море, спорѣдъ Бр. Шкорпилови е около 0'05 м. на всѣки километръ, при все това, течението му е доста бързо, като прави отъ 4— $4\frac{1}{2}$ километра въ часъ, което, по всѣка вѣроятность, е вслѣдствие бързото течение на рѣкитѣ, които се изливатъ въ него. Прѣзъ врѣмето на пълноводията течението се увеличава още повѣче. Направлението на Дунава, слѣдъ голѣмото извиване, което той прави въ околността на Видинъ, до гр. Свищовъ, е отъ западъ къмъ истокъ, а отъ г. Свищовъ надолу до Черно Море, течението му взема малко сѣверозападно направление. Близко до гр. Тулча той се раздѣля на три рѣкава, които образуватъ тригѣ му устия въ Черно Море, а именно: Килийско, Сулинско и Георгиевско, отъ които само Сулинското е удобно за плавание.

Плаването на Дунава се прѣкратава на три, а най много на четири мѣсеци прѣзъ годината. Ледохода се явява мѣжду 20 Ноемврий и 10